

пое командуването и новоназначеният командиръ — гвардейскиятъ щабсъ-капитанъ Миревичъ (произведенъ на 14-и декемврий 1879 год. въ чинъ майоръ).

Съ общото пренумериране на дружинитѣ отъ Севернобългарската войска, което се наложи следъ отдѣлянето на източнорумейскитѣ части съгласно Берлинския договоръ, 12-а Габровска дружина доби отъ 23-и септемврий 1879 година № 18.

На 12-и януарий 1880 година Щабътъ и две роти (2-а и 4-а) отъ 18-а пех. Габровска дружина бѣха премѣстени въ гр. Севлиево¹⁾, и останаха тамъ до края на пролѣтътъ. На 31-и мартъ с. г. тѣзи две роти, както и 1-а рота отъ гр. Габрово, бѣха отправени за градъ Османъ-Пазаръ (Омортагъ) и гр. Ески-Джумая (Търговище). Това премѣстване на войски къмъ Източна България бѣ предизвикано отъ неспокойното държане на намиращото съ въ тази областъ турско население. Първоначално Дружината бѣ установена на квартири въ гр. Омортагъ, а следъ това, съгласно полученото нареждане, се настани на постоянно мѣстоквартируване въ Омортагъ (две роти) и въ Търговище (Щабътъ и другитѣ две роти).

Въ това положение Дружината остана до влизането ѝ въ състава на 6-и пех. Търновски полкъ (есеньта на 1884 година).

Докато съществуваше като отдѣлна войска единица, 18-а Габровска дружина имаше за свои командири следнитѣ офицери отъ руската императорска армия:

- 1) до 17-и май 1879 година — майоръ Аммосовъ;
- 2) до 11-и августъ 1881 година — щабсъ-капитанъ (после майоръ) Миревичъ;
- 3) до 20-и юлий 1884 година — капитанъ (после майоръ) Татариновъ.

Следъ тази дата, до зачисляването ѝ въ 6-и пех. Търновски полкъ, Дружината имаше временно командуване.

Отъ есеньта на 1884 година, съ въвеждането полковата организация въ българската пехота, наименованията и дотогавашната нумерация на пехотнитѣ дружини бѣха отмѣнени, и 18-а Габровска дружина стана вече 2-ра дружина отъ 6-ти пех. Търновски полкъ.

21-а Еленска дружина (формирана най-първо като 13-а Еленска дружина) съществува отъ 1878 год. (12. VIII), а № 21 получи съ общото пренумериране на дружинитѣ отъ Северно-българската войска на 23-и септемврий 1879 година. Още съ формирането на Дружината, за нейно постоянно мѣстоквартируване бѣ определенъ гр. Елена. Пръвъ нейнъ командиръ бѣ рускиятъ капитанъ (отъ 14-и XII 1879 г.) майоръ Константинъ Рудановски. На 1-и октомврий 1880 г. командуването на Дружината пое подполковникъ Подвлякнюкъ²⁾, който, обаче, следъ една година бѣ преведенъ на друга длъжностъ, и на негово мѣсто отново дойде майоръ Рудановски. Последниятъ остана коман-

¹⁾ По-късно бѣ премѣстена и 3-а рота.

²⁾ По-сетне командиръ на 3-а бригада отъ Северно-българската войска.